

# RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

## TUSSENARREST

nr. A/2015/0348 van 9 juni 2015  
in de zaak 1314/0039/A/4/0122

*In zake:*

1. de heer **CARLO ACKERMANS**
2. mevrouw **Edith VANDENWEGHE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:  
advocaat Geert DEMIN  
kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P. Minckelersstraat 90  
waar woonplaats wordt gekozen

*verzoekende partijen*

*tegen:*

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

*verwerende partij*

---

### I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 7 november 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 29 augustus 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 19 april 2013 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie van een woning met 14 studentenkamers.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3000 Leuven, Bogaardenstraat 60 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 282m.

### II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 24 maart 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick SOETEWEEYE die loco advocaat Geert DEMIN verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

### III. FEITEN

Op 24 januari 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een woning met 14 bestaande studentenkamers”*.

De aanvraag beoogt de regularisatie van de opdeling van een bestaand pand in 14 studentenkamers.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De dienst wonen brengt op 28 februari 2013 volgend ongunstig advies uit:

“...

#### **Besluit**

- *Op basis van het Kamerdecreet worden de 14 kamers ongunstig geadviseerd.*
  - *De keuken in de achterbouw is niet droog bereikbaar en heeft een plafondhoogte van minder dan 2,20 meter (volgens de plannen is de hoogte 2,16 meter). Deze ruimte komt niet in aanmerking als gemeenschappelijke keuken.*

#### Opmerking:

*Volgens de plannen bevinden zich telkens een gemeenschappelijke douche en toilet zich in dezelfde ruimte, waardoor ze niet onafhankelijk van elkaar gebruikt kunnen worden. Dit kan tot strafpunten op het technisch verslag leiden bij een woningonderzoek.*

...”

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 5 april 2013 het volgende ongunstig advies:

“ ...

## *2.b. Verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening*

...

*Het project werd getoetst aan de algemene bouwverordening van de stad Leuven (ABL) en blijkt onder meer niet te voldoen aan de volgende voorschriften:*

*- Art 3.1.4, hoofdstuk 2 geeft aan dat op meer dan 15m van de voorgevel geen aparte woonentiteiten mogen gerealiseerd worden.*

*Kamer 4 op het gelijkvloers bevindt zich op meer dan 15m van de voorgevel. Kamer 3 op het gelijkvloers en kamer 9 op de verdieping bevinden zich gedeeltelijk op meer dan 15m van de voorgevel.*

*- Art.2.1.2., hoofdstuk 3 geeft aan dat een kamer een minimale netto vloeroppervlakte van 12m<sup>2</sup> moet hebben.*

*Bij een vrije hoogte van minimaal 2,20m behoudt de kamer onder het dak geen minimale netto vloeroppervlakte van 12m<sup>2</sup>.*

*- Art. 4.4., hoofdstuk 3 geeft aan dat elke meergezinswoning moet beschikken over een gemeenschappelijke ruimte voor de opslag van huisvuil.*

*Er is geen gemeenschappelijke ruimte voor de opslag van huisvuil voorzien op de plannen.*

*- Art 6.1, hoofdstuk 3 geeft aan dat de vrije hoogte van leefruimten minstens 2,5m dient te bedragen.*

*De gemeenschappelijke keuken/leefruimte in de achterbouw heeft een plafondhoogte van minder dan 2,20m. Volgens de plannen is de hoogte 2,16m. Deze ruimte komt bijgevolg niet in aanmerking als gemeenschappelijke keuken/leefruimte.*

*- Art 2.4.1, hoofdstuk 4 geeft aan dat in een pand dat beschikt over een netto vloeroppervlakte van meer dan 250m<sup>2</sup> en over een potentiële buitenruimte van meer dan 16m<sup>2</sup>, kamers, andere woningen of niet-woonfuncties kunnen worden ingericht op voorwaarde dat ten minste één woning behouden wordt met een netto vloeroppervlakte van meer dan 110m<sup>2</sup> behouden blijft en een aaneengesloten individuele private buitenruimte van meer dan 16m<sup>2</sup>.*

*Er blijft geen eengezinswoning van minimaal 110m<sup>2</sup> behouden, hoewel dat mogelijk zou zijn rekening houdend met de totale netto vloeroppervlakte van het pand.*

## *2.c. Verenigbaarheid met andere voorschriften*

*De stedenbouwkundige verordening op het aanleggen van parkeerplaatsen en fietsenstallingen buiten de openbare weg is van toepassing op de bouwplaats. Voor 14 studentenkamers zijn er 5 autostaanplaatsen en 14 fietsenstallingen nodig.*

## *2.d. Beoordeling van de externe adviezen*

*De dienst wonen heeft een **ongunstig** verstrekt in de brief van 28-02-2013 (ref. RO2013/0148). De keuken in de achterbouw is namelijk niet droog bereikbaar en heeft*

*een plafondhoogte van minder dan 2,20m (volgens de plannen is de hoogte 2,16m). Deze ruimte komt niet in aanmerking als gemeenschappelijke keuken. Volgens de plannen bevinden zich daarnaast telkens een gemeenschappelijke douche en toilet in dezelfde ruimte, waardoor ze niet onafhankelijk van elkaar gebruikt kunnen worden. Dit kan tot strafpunten op het technisch verslag leiden bij een woningonderzoek.*

*De brandweer vond de gegevens onvoldoende om een advies te kunnen uitbrengen.*

## *2.e. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening*

*Het project voorziet in het wijzigen van het aantal woongelegenheden in een pand gelegen langs de Bogaardenstraat.*

*De opdeling voldoet niet aan alle voorschriften van de ABL. Ondanks het feit dat er een potentiële buitenruimte is van meer dan 16m<sup>2</sup>, wordt er geen woongelegenheid met een netto vloeroppervlakte van meer dan 110m<sup>2</sup> behouden. Daarnaast is er een kamer die zich op meer dan 15m van de voorgevel bevindt, zijn er twee kamers die zich gedeeltelijk op meer dan 15m van de voorgevel bevinden en bij een vrije hoogte van minimaal 2,20m, behoudt de kamer onder het dak niet de nodige minimale netto vloeroppervlakte van 12m<sup>2</sup>. Er is ook geen gemeenschappelijke ruimte voor de opslag van huisvuil voorzien op de plannen en de gemeenschappelijke keuken/leefruimte in de achterbouw heeft een plafondhoogte van minder dan 2,20m. Deze ruimte komt bijgevolg niet in aanmerking als gemeenschappelijke keuken/leefruimte.*

*Het project voorziet ook niet in de nodige parkeerplaatsen, werd **ongunstig** beoordeeld door de dienst wonen en de brandweer vond de gegevens onvoldoende om een advies te kunnen uitbrengen.*

*Het ontwerp voldoet dus niet aan de gebruikelijke stedenbouwkundige regelgeving en is bijgevolg niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.*

*...”*

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven weigert, eensluidend met het advies van zijn ambtenaar, op 19 april 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 23 mei 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 augustus 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 28 augustus 2013 beslist de verwerende partij op 29 augustus 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

*“ ...*

## **5. Bespreking**

*...*

### 5.2 Beschrijving van de aanvraag

*De aanvraag beoogt de regularisatie van 14 studentenkamers in een bestaand pand. Op de benedenverdieping worden in het hoofdvolume 2 studentenkamers ingericht. Rechts*

loopt een garage annex fietsenberging door tot aan de binnenkoer. In de achterbouwen rond deze koer worden nog 2 studentenkamers ingericht, die telkens beschikken over een eigen sanitaire cel. De eerste verdieping telt in het hoofdvolume 4 studentenkamers en een sanitaire cel met douche en toilet. Op de eerste verdieping van de achterbouwen wordt nog 1 studentenkamer ingericht en een gemeenschappelijke keuken. Zij zijn bereikbaar middels een trap vanaf de binnenkoer. De tweede verdieping telt 4 studentenkamers en een sanitaire cel met douche en toilet. Op de zolderverdieping wordt nog 1 studentenkamer ingericht.

### 5.3 Beschrijving van de plaats

De woning is gelegen aan de Bogaardenstraat in de Leuvense binnenstad, in de omgeving van het Ladeuzeplein, op circa 500m vanaf het station en op circa 500m vanaf de ring. De woning is de laatste woning van een huizenrij met dertien panden vanaf de Ravenstraat. Links van de aanvraag staat in een omliggende groenaanleg een hoog gebouw met 9 verdiepingen van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Het pand in kwestie betreft een brede woning met 3 bouwlagen en een zadeldak. Het hoofdvolume is circa 8m breed en circa 10m diep. Achteraan omsluiten een aantal bijgebouwen een binnenkoer van circa 60m<sup>2</sup>.

### 5.4 Beoordeling

...

c) De aanvraag valt onder de toepassing van de stedelijke verordening op het aanleggen van parkeerplaatsen en fietsenstallingen buiten de openbare weg. Bij een verbouwing wordt steeds een vergelijkende berekening gemaakt tussen de reeds bestaande bestemming en de nieuwe bestemming, het verschil tussen beide geeft het aantal vereiste parkeerplaatsen weer. Het aantal woongelegenheden wordt door de verbouwing vermeerderd van 6 naar 14. Bij een verbouwing in een gebouw bestemd voor kamers wordt er steeds één parkeerplaats per bijkomende begonnen schijf van drie kamers gevraagd. Er moeten dus 3 autostaanplaatsen voorzien worden en 14 fietsenstallingen. De garage biedt plaats voor 1 wagen en een aantal fietsenstallingen of geen wagen en alle benodigde fietsen. Gezien de centrale ligging kort bij het station en kort bij een groot aantal buslijnen in de Bondgenotenlaan en de Maria Theresiastraat is het aanvaardbaar dat er een aantal autostaanplaatsen te kort zijn. Alle fietsenstallingen dienen wel gerealiseerd te worden. Artikel 6 van de verordening bepaalt dat in dit geval het belastingsreglement van toepassing wordt. De toepassing van een belastingsreglement kan niet aan een stedenbouwkundige vergunning worden verbonden.

d) De vergunde toestand is deze waarvoor vergunning werd afgeleverd, of die toestand die het laatste werd bereikt zonder dat daar een vergunning voor nodig was. Uit documenten van de bevolkingsdienst van de stad Leuven blijkt dat er in 1996 5 studentenkamers werden aangegeven. Van 1961 tot 2005 was er ook steeds een gezin gedomicilieerd. Het wijzigen van het aantal woongelegenheden bleef tot 1996 niet vergunningsplichtig. Er kan dus geconcludeerd worden dat de woning vergund geacht is als meergezinswoning met een grote woning voor een gezin en vijf studentenkamers. Gezien de ruime oppervlakte van het pand en de voorgestelde indeling is het aannemelijk dat bijvoorbeeld de benedenverdieping en de eerste verdieping gebruikt werden door het gezin en de tweede verdieping en zolder vijf studentenkamers huisvestte. Uit het dossier blijkt niet dat er voor 1996 14 studentenkamers vergund zijn.

e) De aanvraag valt onder de toepassing van de algemene bouwverordening van de stad Leuven. Dit maakt dat zowel aan de inplanting als aan de kwaliteit van de woningen een groot aantal voorschriften zijn verbonden.

Artikel 2.1.1 stelt dat het verboden is een woning op te delen in meerdere wooneenheden indien de woning beschikt over een netto vloeroppervlakte van meer dan 90m<sup>2</sup>, en minder dan 250m<sup>2</sup> en over een potentiële buitenruimte van meer dan 16m<sup>2</sup>. Het pand heeft een netto vloeroppervlakte van meer dan 250m<sup>2</sup>. In 1996 zijn vijf studentenkamers aangegeven. Wanneer voor de vijf studentenkamers een gemiddelde oppervlakte van 20m<sup>2</sup> wordt aangenomen, kan gesteld worden dat de gezinswoning nog ruim over een oppervlakte groter dan 90m<sup>2</sup> en kleiner dan 250m<sup>2</sup> beschikte. Er is eveneens een potentiële buitenruimte van minimaal 16m<sup>2</sup> aanwezig. De gezinswoning in het pand kan dus niet verder opgedeeld worden in kamers. De aanvraag is in strijd met een essentieel beleidsmatig ruimtelijk uitgangspunt, dat woningen die geschikt zijn voor de huisvesting van een gezin tracht te vrijwaren van opdeling in kleinere wooneenheden.

De aanvragers werpen nog op dat de koer steeds gemeenschappelijk gebruikt werd en dus niet kan beschouwd worden als een potentiële buitenruimte voor de woning. In de definities van de algemene bouwverordening wordt een potentiële buitenruimte onder meer aanzien als een terras dat rechtstreeks toegankelijk is vanuit de woning. De oppervlakte van de binnenkoer is groot genoeg (circa 60m<sup>2</sup>) en is vlot toegankelijk vanuit verschillende deuren op de benedenverdieping. Het is dus zeker mogelijk een individuele buitenruimte van minimaal 16m<sup>2</sup> af te bakenen voor de eengezinswoning in het pand.

f) Naast de hoofdzakelijke strijdigheid met artikel 2.1.1 is de aanvraag nog in strijd met een aantal andere artikels van de verordening.

Artikel 3.1.4, hoofdstuk 2 bepaalt dat er geen aparte woonentiteiten op meer dan 15m van de voorgevel mogen gerealiseerd worden. Kamer 3, kamer 4, kamer 9 en de gemeenschappelijke keuken worden in tweede orde gerealiseerd. Ze nemen allemaal toegang langs de binnenkoer, met de inkom op meer dan 15m van de voorgevel. Zij komen niet in aanmerking voor vergunning. Het is bovendien niet duidelijk voor welke functie de achterbouwen vergund geacht zijn.

Artikel 6.1, hoofdstuk 3 stelt dat de minimale hoogte van leefruimtes minimaal 2.5m moet bedragen. De gemeenschappelijke keuken/leefruimte is slechts 2.16m hoog en voldoet niet aan deze bepaling. Ook kamer 9 is slechts 2.22m hoog en voldoet niet aan de minimale hoogte. Ook hier kan worden opgemerkt dat het niet duidelijk is voor welke functie de achterbouwen vergund zijn. Wanneer er reeds een woonfunctie gekend is, zou voor de minimale hoogte een uitzondering overwogen worden.

Artikel 2.1.2, hoofdstuk 3 stelt dat een kamer een minimale oppervlakte van 12m<sup>2</sup> moet hebben. De kamer onder het dak beschikt slechts over een breedte van circa 1m over een hoogte van 2.2m. Er kan dus slechts circa 7.5m<sup>2</sup> in rekening gebracht worden voor de oppervlakte. Dit is ondermaats.

g) In bijkomende orde wordt de mening van de dienst huisvesting van de stad Leuven bijgetreden. Het is niet opportuun de gemeenschappelijke keuken op de eerste verdieping van de achterbouw te realiseren. De keuken is immers slechts toegankelijk middels een trap op de koer in open lucht. De gemeenschappelijke keuken kan dus niet 'droog' bereikt worden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *de aanvraag is in strijd met een essentieel beleidsmatig uitgangspunt van de stad Leuven, dat potentiële gezinswoningen wil vrijwaren van opsplitsing; in het pand is er een gezinswoning vergund geacht, deze dient te behouden blijven;*
  - *de aanvraag is in strijd met artikel 3.1.4, hoofdstuk 2; het realiseren van woningen in tweede orde is verboden;*
  - *de aanvraag is in strijd met artikel 6.1, hoofdstuk 3; de vrije hoogte in leefruimtes moet minimaal 2.5m bedragen;*
  - *de aanvraag is in strijd met artikel 2.1.2, hoofdstuk 3; de oppervlakte van kamers bedraagt minimaal 12m².*
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

#### **IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging**

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

#### **V. AMBTSHALVE ONDERZOEK - HEROPENING VAN DE DEBATTEN**

1.

De verzoekende partijen voeren in het verzoekschrift twee middelen aan.

In het eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de algemene bouwverordening van de stad Leuven van 31 augustus 2009 en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het eerste middel bevat vier onderdelen. In essentie betwisten de verzoekende partijen de in de bestreden beslissing vastgestelde strijdigheden met de algemene bouwverordening van de stad Leuven. In het eerste onderdeel wordt de toepassing in de bestreden beslissing van artikel 2.1.1 van hoofdstuk 4 van de algemene bouwverordening van de stad Leuven bekritiseerd. Het tweede onderdeel betreft de toepassing van artikel 3.1.4 van hoofdstuk 2 van dezelfde verordening. Het derde onderdeel heeft betrekking op artikel 6.1 van hoofdstuk 3 en het vierde onderdeel betreft artikel 2.1.1 van hoofdstuk 3 van deze verordening.

In het tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.

Ook dit middel betreft in essentie de toepassing in de bestreden beslissing van de algemene bouwverordening van de stad Leuven.

Het belang bij een middel wordt desnoods ambtshalve door de Raad onderzocht.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij de aanvraag heeft geweigerd omwille van een “hoofdzakelijke” strijdigheid met artikel 2.1.1 van hoofdstuk 4 van de algemene bouwverordening van de stad Leuven. Daarnaast heeft de verwerende partij vastgesteld dat “de aanvraag nog in strijd is met een aantal andere artikels van de verordening”, met name met artikel 3.1.4 van hoofdstuk 2 en met de artikelen 2.1.2 en 6.1 van hoofdstuk 3.

De weigeringsmotieven worden in de bestreden beslissing als volgt verwoord:

*“De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:*

- de aanvraag is in strijd met een essentieel beleidsmatig uitgangspunt van de stad Leuven, dat potentiële gezinswoningen wil vrijwaren van opsplitsing; in het pand is er een gezinswoning vergund geacht, deze dient te behouden blijven;*
- de aanvraag is in strijd met artikel 3.1.4, hoofdstuk 2; het realiseren van woningen in tweede orde is verboden;*
- de aanvraag is in strijd met artikel 6.1, hoofdstuk 3; de vrije hoogte in leefruimtes moet minimaal 2.5m bedragen;*
- de aanvraag is in strijd met artikel 2.1.2, hoofdstuk 3; de oppervlakte van kamers bedraagt minimaal 12m².”*

3.

Uit de bestreden beslissing kan derhalve afgeleid worden dat de aanvraag in hoofdde wordt geweigerd omwille van een strijdigheid met artikel 2.1.1, dat als de uitdrukking van een essentieel beleidsmatig uitgangspunt wordt beschouwd, met name “dat woningen die geschikt zijn voor de huisvesting van een gezin (...) te vrijwaren van opdeling in kleinere woonegelegenheden”.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat artikel 2.1.1 bepaalt dat het verboden is een woning op te delen in meerdere woonegelegenheden indien de woning beschikt over een netto vloeroppervlakte van meer dan 90m², en minder dan 250m² en over een potentiële buitenruimte van meer dan 16m².

Er moet echter vastgesteld worden dat deze bepaling zo luidde volgens de algemene bouwverordening van 31 augustus 2009, zoals goedgekeurd door de verwerende partij op 12 november 2009 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 30 december 2009. De algemene bouwverordening werd evenwel gedeeltelijk herzien. Op 25 februari 2013 heeft de gemeenteraad van de stad Leuven de herziene algemene bouwverordening definitief vastgesteld, die de verwerende partij vervolgens op 27 juni 2013 heeft goedgekeurd en die in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd op 2 augustus 2013. Deze herziene algemene bouwverordening is sinds 12 augustus 2013 van kracht.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing genomen op 29 augustus 2013 en derhalve na het van kracht zijn van de herziene algemene bouwverordening. Op basis van de gegevens waarover de Raad beschikt blijkt niet dat er in overgangsbepalingen is voorzien en dat er een overgangsregeling zou gelden voor aanvragen die zijn ingediend vóór het van kracht worden van de herziene algemene bouwverordening.

De herziene algemene bouwverordening bevat geen herhaling van het hiervoor vermeld en voormalig artikel 2.1.1 van hoofdstuk 4. Artikel 4.2.1.1 van de herziene algemene bouwverordening, dat deel uitmaakt van de voorschriften “opdelen van woningen”, bepaalt thans:

*“Het is verboden om een eengezinswoning op te delen in meerdere woonegelegenheden.”*

Een vergunningverlenende overheid moet bij het nemen van een vergunningsbeslissing de reglementering toepassen zoals deze van kracht is op het ogenblik van het nemen van deze beslissing, hetgeen in onderhavige zaak inhoudt dat, voor zover niet is voorzien in een overgangsregeling, artikel 4.2.1.1 zoals hiervoor is geciteerd, beoordeeld had moeten worden door de verwerende partij bij het onderzoek van de aanvraag.



Hoewel dit niet wordt ingeroepen door de verzoekende partijen kan de Raad, bij het onderzoeken van de middelen, niet naast deze vaststelling kijken. De verzoekende partijen voeren niet aan dat de verwerende partij niet de actuele regelgeving heeft toegepast, maar voeren integendeel de schending aan van het voormalige artikel 2.1.1. De vraag rijst echter of de verzoekende partijen een belang kunnen laten gelden bij het aanvoeren van de onwettigheid van de bestreden beslissing op grond van een bepaling die op het ogenblik van het nemen de bestreden beslissing niet de actuele regelgeving is, en, voor zover dit niet het geval is, of de verzoekende partijen een belang kunnen laten gelden bij hun kritiek uiteengezet in het tweede tot en met vierde onderdeel van het eerste middel en in het tweede middel.

4.

Het komt gepast voor de partijen toe te laten om een standpunt in te nemen met betrekking tot het voorgaande en de debatten te heropenen.

#### **OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN**

1. De debatten worden heropend.
2. De verzoekende partijen en de verwerende partij worden uitgenodigd om binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het tussenarrest, een aanvullende nota te bezorgen aan de Raad waarin een standpunt wordt ingenomen over het onderzoek vermeld in titel V van het tussenarrest.
3. De uitspraak over de kosten van het beroep wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 9 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ